03/11/2022

Η εορτή του Αγίου Γεωργίου Κοντού στην πανηγυρίζουσα Μονή στη Λάρνακα (ΦΩΤΟ)

Εκκλησία της Κύπρου / Ι.Μ. Κιτίου

Στην πανηγυρίζουσα Ιερά Μονή Αγίου Γεωργίου Κοντού στη Λάρνακα, στον νέο Ναό, λειτούργησε και κήρυξε τον Θείο Λόγο ο Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κιτίου, κ. Νεκτάριος, σήμερα Πέμπτη, 3 Νοεμβρίου 2022, .

Μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας σχηματίστηκε η καθιερωμένη πομπή για τη μεταφορά της ιεράς εικόνας του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου στον Παλαιό Ναό της Μονής.

Ο Βίος του Αγίου Γεωργίου του Τροπαιοφόρου και η ανακομιδή των λειψάνων του

Ο Άγιος Μεγαλομάρτυς Γεώργιος ο Τροπαιοφόρος ανήκει στη χορεία των μεγαλομαρτύρων και είναι από τους λαοφιλεστέρους Αγίους της Εκκλησίας μας. Έζησε κατά τα τέλη του 3^{ου} αιώνα μ.Χ. και τις αρχές του 4^{ου} επί της βασιλείας του Διοκλητιανού. Η εποχή του υπήρξε εποχή σκληρών και εξοντωτικών διωγμών κατά της Χριστιανικής Πίστεως. Ο Γεώργιος είχε μεγάλο αξίωμα. Ήταν κόμης και διακρινόταν σ' όλες τις στρατιωτικές επιχειρήσεις για τη γενναιότητα και την ανδρεία του. Παρ' όλη τη δόξα, όμως, και τις τιμές δεν αρνήθηκε να θυσιάσει τα πάντα και να ομολογήσει με παρρησία ενώπιον του αυτοκράτορα και πολλών αρχόντων τη χριστιανική του πίστη. Υπέμεινε βασανιστήρια πολλά και φρικτά, που, στο τέλος τον ανέδειξαν Μεγαλομάρτυρα.

Πολλά είναι τα θαύματα του Αγίου Γεωργίου. Όχι μόνον αυτά που αναφέρονται στο μικρό αυτό φυλλάδιο, αλλά και πολλά άλλα που πάντοτε και σήμερα επιτελεί σ’ όσους προσφεύγουν με πίστη στις πρεσβείες του. Πολλοί ναοί τιμώνται επ’ ονόματι του Αγίου Γεωργίου, δείγμα κι αυτό της αγάπης του λαού προς τον Άγιον, και πολλοί φέρουν το όνομά του. Δείγμα τιμής από μέρους μας προς τον Άγιο είναι βέβαια και ο εορτασμός της μνήμης του και οι πανηγύρεις, αλλά πιο μεγάλο δείγμα τιμής είναι η μίμηση της αγίας ζωής του, γιατί «τιμή μάρτυρος» είναι η «μίμησις μάρτυρος».

Μίμηση της ομολογίας, της μαρτυρικής, της αγίας ζωής του. Ο Μεγαλομάρτυς Γεώργιος γεννήθηκε στην Καππαδοκία από ευσεβείς γονείς και έμεινε ορφανός από πατέρα σε ηλικία δέκα ετών. Η μητέρα του τον έφερε μαζί της στην Παλαιστίνη, όπου ήταν η πατρίδα της και είχε και τα κτήματά της. Ο Γεώργιος, καίτοι νεαρός, κατατάχθηκε στον στρατό, όπου μάλιστα προήχθη σε μεγάλα αξιώματα, ώστε να

παίρνει μέρος και στις συνελεύσεις των ανωτάτων αξιωματούχων του Κράτους. Ο Διοκλητιανός τον εκτιμούσε πολύ.

Ο Διοκλητιανός στράφηκε εναντίον της Χριστιανικής θρησκείας, για να ανορθώσει την ειδωλολατρία και να θεοποιήσει την ιδέα του αυτοκράτορα. Γι' αυτό λοιπόν τον λόγο κάλεσε τους βοηθούς και τους στρατηγούς του στην πρωτεύουσα του Ανατολικού Ρωμαϊκού κράτους σε τρεις γενικές συγκεντρώσεις. Μεταξύ τους βρισκόταν και ο Γεώργιος, που διακρίθηκε πολλές φορές στους πολέμους. Συγκεντρώθηκαν λοιπόν όλοι, για να πάρουν αποφάσεις για την εξόντωση και τον αφανισμό της χριστιανικής πίστεως. Πρώτος μίλησε ο Διοκλητιανός και επέβαλε σ' όλους ν' αναλάβουν τον εξοντωτικό αγώνα εναντίον του Χριστιανισμού. Όλοι υποσχέθηκαν ότι θα καταβάλουν κάθε προσπάθεια, για να εξαλείψουν τη χριστιανική θρησκεία από το Ρωμαϊκό Κράτος. Τότε ο γενναίος Γεώργιος στάθηκε στο μέσον του συνεδρίου και είπε: Γιατί, βασιλεύ και άρχοντες, θέλετε να χύσετε αίμα δίκαιο και άγιο και να εξαναγκάσετε τους χριστιανούς να προσκυνούν και να λατρεύουν τα είδωλα; Και διεκήρυξε την αλήθεια της Χριστιανικής θρησκείας και τη Θεότητα του Χριστού.

Μόλις τελείωσε, συγχύσθηκαν όλοι με την ομολογία του αυτή και προσπάθησαν να τον πείσουν να μετανοήσει για όσα είπε, για να καταπραϋνθεί και ο Διοκλητιανός. Αλλά ο Γεώργιος ήταν σταθερός και με θάρρος διεκήρυττε τη χριστιανική πίστη του. Οργισμένος ο Διοκλητιανός διέταξε να τον κλείσουν στην φυλακή και να του περισφίξουν τα πόδια του στο ξύλο και πάνω στο στήθος του να του βάλουν μεγάλη και βαριά πέτρα, αφού τον ξαπλώσουν ανάσκελα. Το άλλο πρωί ο Διοκλητιανός διέταξε να του παρουσιάσουν τον Γεώργιο, για να τον ανακρίνει. Και πάλι ο Γεώργιος έμεινε ακλόνητος στην ομολογία του, και παρ' όλες τις κολακείες και τις υποσχέσεις που του έδωσε ο αυτοκράτορας Διοκλητιανός, διεκήρυττε την πίστη του και μιλούσε για τους ουράνιους θησαυρούς. Τότε, αφού οργίστηκε ο Διοκλητιανός, διέταξε τους δημίους να δέσουν τον Άγιον σ' έναν μεγάλο τροχό, για να κομματιαστεί το σώμα του. Μάλιστα ειρωνεύθηκε την ανδρεία του Αγίου και τον κάλεσε να προσκυνήσει τα είδωλα. Ο Άγιος Γεώργιος ευχαρίστησε τον Θεό που τον αξίωνε να δοκιμαστεί και δέχθηκε με ευχαρίστηση να υποστεί το φοβερό αυτό μαρτύριο, με το οποίο θα κομματιαζόταν σε μικρά και λεπτά κομμάτια ολόκληρο το σώμα του, επειδή γύρω – γύρω από τον τροχό υπήρχαν μπηγμένα κοφτερά σίδερα, που έμοιαζαν με μαχαίρια. Πράγματι μόλις ο τροχός κινήθηκε, τα κοφτερά σίδερα άρχισαν να κόβουν το σώμα του. Τότε ακούσθηκε μια φωνή από τον ουρανό που έλεγε: «Μη φοβάσαι Γεώργιε, γιατί εγώ είμαι μαζί σου» και αμέσως ένας άγγελος ελευθέρωσε τον άγιο, αφού τον έλυσε από τον τροχό και θεράπευσε όλο το καταπληγωμένο σώμα του.

Ο Γεώργιος, αφού απέκτησε το θαυμάσιο παράστημά του και με αγγελική όψη παρουσιάστηκε στο Διοκλητιανό που είχε πάει να κάνη θυσία. Μόλις τον είδαν, έμειναν όλοι έκθαμβοι και απορημένοι. Μάλιστα, μερικοί ισχυρίζονταν ότι είναι κάποιος που του μοιάζει, και άλλοι ότι είναι φάντασμα. Όπως σχολίαζαν το γεγονός εμφανίσθηκαν μπροστά στο βασιλιά δύο από τους αξιωματικούς του, ο Πρωτολέων και ο Ανατόλιος με χίλιους στρατιώτες και ομολόγησαν την πίστη τους στον Χριστό. Ο Διοκλητιανός θύμωσε τόσο που έγινε έξαλλος και διέταξε να τους σκοτώσουν, πράγμα που έγινε.

Έπειτα, διέταξε να γεμίσουν αμέσως έναν λάκκο με ασβέστη και νερό και να ρίξουν μέσα τον Γεώργιο και να τον αφήσουν τρεις ημέρες και τρεις νύκτες, έτσι που να διαλυθούν και αυτά τα κόκκαλά του. Οι δήμιοι πράγματι έριξαν τον Άγιο στο ζεματιστό ασβέστη και έκλεισαν και το στόμιο του λάκκου. Ύστερα από τρεις ημέρες ο Διοκλητιανός έστειλε στρατιώτες ν’ ανοίξουν τον λάκκο, οπότε βρήκαν τον Άγιο Γεώργιο όρθιο μέσα στον ασβέστη και προσευχόταν. Το γεγονός εντυπωσίασε και προκάλεσε θαυμασμό και ενθουσιασμό στον λαό που φώναζε ότι «ο Θεός του Γεωργίου είναι Μεγάλος». Και ο Διοκλητιανός ζήτησε εξηγήσεις από τον Γεώργιο, πού έμαθε τις μαντικές τέχνες και πώς τις χρησιμοποιεί. Ο Γεώργιος τότε του απάντησε ότι ήταν τα γεγονότα αποτελέσματα της Θείας Χάριτος και Δυνάμεως και όχι έργα μαγείας και γοητείας.

Ο Διοκλητιανός οργισμένος διέταξε να του φορέσουν πυρακτωμένα παπούτσια με σιδερένια καρφιά και να τον εξαναγκάζουν να περπατά. Και ο άγιος προσευχόταν και περπατούσε χωρίς να πάθει τίποτα. Πάλι διέταξε να τον φυλακίσουν και σκέφτηκε να συγκαλέσει τους άρχοντες, για να συσκεφθούν τι έπρεπε να κάμουν στον Γεώργιο. Και αφού τον έδειραν τόσον πολύ με μαστίγια και κατεπλήγωσαν ολόκληρο το σώμα του αγίου, τον παρουσίασαν στον Διοκλητιανό, ο οποίος έμεινε έκπληκτος βλέποντας τον Γεώργιο να λάμπει σαν Άγγελος. Σκέφθηκε λοιπόν, ότι αυτό το φαινόμενο γίνεται με τις μαγείες. Γι’ αυτό κάλεσε τον μάγο Αθανάσιο, για να λύση τα μάγια του Γεωργίου.

Ήλθε πράγματι ο μάγος Αθανάσιος και κρατούσε στα χέρια του δυο πήλινα αγγεία, στα οποία υπήρχε δηλητήριο. Μάλιστα, στο πρώτο υπήρχε το δηλητήριο, που, αν το έπινε κανείς, θα τρελαινόταν, και στο δεύτερο, τέτοιο, ώστε πίνοντάς το, να πεθάνει. Πράγματι οδήγησαν τον άγιο στον Διοκλητιανό και στον μάγο Αθανάσιο. Ο βασιλεύς διέταξε να του δώσουν να πιει το πρώτο δηλητήριο. Και ο άγιος χωρίς δισταγμό ήπιε το δηλητήριο του πρώτου δοχείου, αφού προηγουμένως προσευχήθηκε λέγοντας «Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ εἰπὼν κἂν θανάσιμόν τε πίωσιν οὐ μὴ αὐτοὺς βλάψῃ θαυμάστωσον νῦν τὰ ἐλέη σου». Και δεν έπαθε τίποτα απολύτως.

Μόλις είδαν ότι δεν έπαθε τίποτα, ο βασιλεύς διέταξε να του δώσει ο μάγος και το δεύτερο το θανάσιμο. Το ήπιε και αυτό χωρίς να πάθει το παραμικρό. Τότε όλοι έμειναν έκπληκτοι μόλις είδαν το θαύμα αυτό. Ο Διοκλητιανός εξακολουθούσε να επιμένει ότι, για να μην πεθάνει ο Γεώργιος, είχε δικά του μάγια. Ο μάγος Αθανάσιος, που ήξερε πόσο δραστικά ήταν τα δηλητήρια που έδωσε στον Άγιο Γεώργιο, αφού γονάτισε μπροστά στον μάρτυρα, ομολόγησε την Πίστη του στον Αληθινό Θεό. Τότε ο Διοκλητιανός διέταξε και φόνευσαν τον Αθανάσιο αμέσως. Εκείνη την στιγμή έφθασε και η γυναίκα του Διοκλητιανού, Αλεξάνδρα, η οποία ομολόγησε την πίστη της στον Αληθινό Θεό. Και ο σκληρός και άκαρδος Διοκλητιανός διέταξε να την φυλακίσουν και την επομένη να της κόψουν το κεφάλι. Η Αλεξάνδρα, ενώ προσευχόταν στη φυλακή, παρέδωσε την ψυχή της στα χέρια του Θεού.

Ο άγιος Γεώργιος κλείστηκε στη φυλακή και τη νύκτα είδε στο όνειρό του τον Χριστό, ο οποίος του ανήγγειλε ότι θα πάρει τον στέφανο του μαρτυρίου και θα αξιωθεί της αιωνίου ζωής. Σαν ξημέρωσε διατάχθηκαν οι στρατιώτες να παρουσιάσουν μπροστά του τον άγιο. Πράγματι, ο Άγιος Γεώργιος βάδιζε γεμάτος χαρά προς τον βασιλέα, επειδή προγνώριζε ότι έφθασε το τέλος του. Μόλις, λοιπόν, τον αντίκρυσε ο Διοκλητιανός, του πρότεινε να πάνε στον ναό του Απόλλωνα, για να θυσιάσει στο είδωλό του. Αφού μπήκε ο Γεώργιος στον ναό, σήκωσε το χέρι του και αφού έκανε το σημείο του σταυρού διέταξε το είδωλο να πέσει. Αμέσως το είδωλο έπεσε και κομματιάστηκε. Ο ιερέας των ειδώλων και ο λαός τόσον πολύ θύμωσαν, που φώναζαν στον Βασιλέα να θανατώσει τον Γεώργιο. Ο Διοκλητιανός εξέδωσε τότε διαταγή και ο δήμιος του απέκοψε την κεφαλή.

Μετά την κατάπαυση των διωγμών και την επικράτηση του χριστιανισμού σ’ όλο το Ρωμαϊκό κράτος, επί Μεγάλου Κωνσταντίνου, οι χριστιανοί ανήγειραν μεγαλοπρεπή Ναό στη Λύδδα της Ιόππης, όπου μετακόμισαν το ιερό λείψανο του Μεγαλομάρτυρα Γεωργίου, για να το προσκυνούν πλέον άφοβα. Έγιναν δε μετά την κατάθεση του ιερού λειψάνου και τα εγκαίνια του Ναού στις 3 Νοεμβρίου και από

τότε κάθε χρόνο η Εκκλησία μας, τελεί κατά την ημέρα αυτή την ανακομιδή των ιερών λειψάνων του Μεγαλομάρτυρα, προς δόξα Θεού.